

'Boerse Poort' – openingsfeest op zaterdag 20 april 2013

Openingstoespraak door **Daniël Termont**, burgemeester stad Gent

Dames en heren, vooral buurtbewoners van de 'Brugsche Puurte', goede middag allemaal.

Eerst en vooral moet ik bij u collega Tom Balthazar verontschuldigen, onze schepen van Stadsontwikkeling, Wonen en Openbaar Groen. De mensen die Tom een beetje kennen, weten dat hij op een evenement zoals dit bijzonder graag aanwezig zou zijn geweest – maar helaas, hij had verplichtingen waar hij echt niet onderuit kon.

-----oOo-----

Dames en heren, bij deze opening past maar één woord, en dat is uiteraard: proficiat! Wat een schitterende realisatie. En vooral: fantastisch hoe die tot stand is gekomen, door de samenwerking en het teamwork van zoveel mensen uit de buurt die zélf dit initiatief hebben genomen. Gesteund door een aantal partners, natuurlijk – ik zal die aan het eind van mijn korte toespraak zeker nog danken. Maar toch: mijn *respect*, en mijn *bewondering* zelfs, gaan toch voornamelijk naar al die buurtbewoners die vrijwillig, en zonder er iets te willen aan verdienen (integendeel!), zoveel tijd hebben geïnvesteerd in dit alles.

Een paar maanden lang vrijwillig werken aan die schitterende ontmoetingsplek hier: chapeau! Dat is straffe kost, van *straffe Gentenaars* – het zijn duidelijk niet alleen de Bekende Gentenaars die straffe dingen doen. En dat is maar goed ook, anders zou Gent ook niet zo'n straffe stad zijn.

Dit is echt een schitterend voorbeeld van co-creatie; een initiatief dat 'van onderuit' is gekomen, en waarbij de initiatiefnemers wel worden gesteund door andere, door diensten en organisaties, maar zélf de regie in handen houden, en het allemaal gewoon samen zelf doen.

Ik durf dat niet zomaar 'typisch Gents' noemen, wellicht zou dat te arrogant zijn. Maar toch: ik denk toch dat ik mag stellen, dat in Gent al heel wat pionierswerk is gedaan, op het vlak van participatie, inspraak, tijdelijke invullingen bij stadsvernieuwing, co-creatie, enzovoort. En

natuurlijk: het stadsbestuur en de bewoners kunnen niet altijd meteen overeen komen, de visies en belangen botsen al eens. Dat is hier op de Brugse Poort niet anders. En eigenlijk is dat maar goed ook: democratie lééft van debat, en kritische burgers houden politici scherp. Uiteindelijk hebben we in onze stad wél altijd de bedoeling om er samen uit te komen, om tot een goed compromis te komen – ik denk dat ik dat ook wel mag zeggen.

-----oOo-----

Maar goed, de 'Boerse Poort' is hoe dan ook een fantastisch initiatief, dat twee belangrijke aspecten verenigt.

Ten eerste, het gaat om 'stadslandbouw'. Stadslandbouw is relatief nieuw, er is de laatste tijd één en ander om te doen – zelfs op televisie: blijkbaar zendt VIER elke vrijdagavond 'De moestijn volgens Wim' uit, over de 'lochtink' van Wim Lybaert in Brugge. U weet: in Brugge kénnen ze natuurlijk iets van boeren...

Ik zeg 'blijkbaar', want ik heb het programma nog niet gezien, maar ik heb wel, 14 dagen geleden, een lang interview met hem gelezen, in De Standaard. 'Stadslandbouw is niet hip' zegt hij, en dat klinkt raar, op 't eerste gezicht, maar het is wel wáár natuurlijk. 'Hip', dat is voor *trends*: zaken die eventjes in de mode zijn, en even snel weer weg zijn als ze gekomen zijn. Stadslandbouw moet, integendeel, een 'blijver' zijn.

Want: stadslandbouw gaat om *duurzaamheid* in meerdere betekenissen van dat woord. Lybaert somt het kort en simpel op: je krijgt gratis beweging in de tuin, je eet altijd gezond; én het is vooral (en dat is meteen het tweede belangrijke aspect) een heel sociale bezigheid als je 't allemaal samen doet, zoals hier ook gebeurt. In tijden van crisis; in tijden waarin steeds meer mensen bijeen wonen in groeiende steden; in tijden van ecologische voetafdrukken in het Noorden waarmee je in één keer een heel dorp in het Zuiden kan platdrukken, helpen al dit soort initiatieven om aan alle uitdagingen – de strijd tegen armoede, de strijd om ruimte, de strijd tegen de opwarming van de aarde – het hoofd te bieden.

Lybaert zegt: *'Als iedereen een moestuin had, dan zouden een pak van de wereldproblemen opgelost zijn.'* Dat is ongetwijfeld iets te idealistisch, maar toch: een mens móét durven dromen. En veel problemen beginnen nu eenmaal bij onbegrip, omdat men elkaar niet kent, dus als je mensen op deze manier samenbrengt, dan is dat al minstens van de baan. Dan krijg je, al is het heel lokaal, effectief een sterker sociaal weefsel, een betere basis voor de samenleving.

En dat is uiteraard waarom ik als burgemeester zo blij ben met dit initiatief. Om de gekende woorden van de oud-burgemeester van Amsterdam Job Cohen er bij te halen: een burgemeester moet vooral ook zoveel mogelijk proberen 'de boel bij elkaar te houden'. Als de bewoners hem daar zélf bij helpen, dan past alleen dankbaarheid.

Dus, bij deze, vrienden Gentenaars van de 'Brugsche Puurte', boeren van de Boerse Poort: dank u zeer! En zoals ik zei aan het begin van mijn toespraak: vóór ik de Boerse Poort officieel open verklaar, ook nog een woord van dank aan de partners, zoals die op de website van de Boerse Poort vermeld staan: de Groendienst van de Stad en ook de Gebiedsgerichte Werking, die ons (zeer succesvolle!) subsidie-initiatief "Wijk Aan Zet" beheren; maar ook VELT vzw en TRAFIEK vzw; de Brouwerij, de Koning Boudewijn Stichting en de Sleutel.

Dank dus ook, aan al de mensen van die diensten en verenigingen om dit mee mogelijk te maken!

Ik wens u nog veel plezier vandaag, nog veel succes in de toekomst, en we zien elkaar ongetwijfeld nog.

Ik dank u wel.

Daniël Termont
Burgemeester stad Gent